

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaque omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica XXI. Post Trinitatem. Erat quidam regulus, cuius filius
infirmabatur Capharnaum. Ioan. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

pies, si tamen euaserit. Rex istenebrarum est vel Satan, vel mundus. Destinat suos, ut mundi thesauros expilent: At saepe cecidit puniuntur.

Ac demum
enecat in
glorios, et si
ditatos.

IV. Quos odit mundus; destinat ad inuestigandos thesauros. 1. Satan, cum ruinam Christo moliretur, offert ei in deserto regna, modo se mittat deorsum. Sic mundus Christiano; modo se ire perditum non fugiat. 2. Bene ergo duobus candidatis honorum, Matth. 20. Nescitis, quid petatis. Dixit id Psaltes 48. Relinquent alienis diuitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in eternum. Hoc petebant. Hæc via illorum scandalum. Chrysostom. homil. in Psalm. 48. Quæ illa via? Sane est studium, quod ponunt mundanis insequenda voluptate; insana cupiditas habendi bona, & insatiabilis sitis honoris mundi. Quod totum non est paruum impedimentum ad virtutem operandam. En villas, vxores, boues, præsentis Euangelij.

3. Missi exploratores terræ promissæ referunt. Num. 13. bonos esse fructu terræ: Sed ibi vidimus, aiunt, monstra quadam filiorum Enac de genere giganteo. Ita competitorum fructuum mundi habent pugnare cum giganteis difficultatibus. Nam Terra diuitiarum deuorat habitatores suos; quominus ad cælestes nuptias aspirare queant.

PARS VII.

Quod efficax sit medium conuocandi
nuptiales.

Prædicatio
nouissimo-
rum.

ITE in exitus viarum. Cur non in vicos vrbis, in fora, palatia? Quia hic nimium differentia sunt aliis; ad nuptias has ire non valet. Alia vocant. Pauperibus enim prædicatur Euangelium: Matth. 11. Attamen prædicatores eant in exitus viarum: Nouissima prædicent opum, honorum, voluptatum, vitæ, omnesq; exitus viarum humanarum ac mundi inculcent.

1. Isaias, cap. 7. Babylonis superbiam coarguens tunc, cum Persæ vices Ierosolymæ sanguine replessent, dixit: Non posuisti hæc super cor tuum, nec recordata es nouissimi tui. 2. Sic & Ieremias in Thren. capite primo. Sordes eius in pedibus eius, & non est recordata sinus eius. Itē ergo, tubæ Dei, in exitus viarum mortis, iudicij, gloriæ, pœnæ, & quoscūq; inueneritis, vocate ad nuptias. Predicate Euangelium hoc omni creaturæ.

3. Dicite, Cantic. 4. Veni de Libano, sponsa mea; Ecclesia Perfeutorum: de cubilibus leonum; Regum, Principum: de montibus pardorum; varijs peccatis maculatorum: turba peccatrix veni.

Venite ad nuptias Ecclesiæ. Hæc enim iustos & iniustos complectitur. Est ea ager, in quo triticum cum lolio. Est arca Noe, in qua columbæ cū coruis. Est grex Iacob, in quo nigræ, variæ, albæ oues. Est arca, in qua palea cum grano. Est sagena & Petri rete, in quo boni pisces, & mali.

Per ora facta anacaphæ olei protreptici cōs.

DOMINICA XXI. POST TRINITATEM.

Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum.

Ioan. 4.

IOSaphat Rex, 2. Par. 20. obsidione pressus, desperatis omnib. in tēplo sic orat: Cum ignoremus, quid agere debeamus; hoc solum habemus residui, vt oculos nostros dirigamus ad te. Ita Regulus afflictione pressus, ex filio, qui pro deposito erat.

Nos De eo

- I. Quod vtilis sint tribulationes.
- II. Infirmitas quo conferat.
- III. Quod aduersa ad Deum adducant.
- IV. De cura liberorum, & agrotorum.
- V. Quod aduersorum, & prosperorum effectus sint contrarij.

Kk

VI. Cur

VI. *Cur suos affligat Deus.*VII. *De febrium varietate.*

P A R S I.

*Quod vtilis sint tribulationes.*1. *Sunt magnifica.*

I. **V**tilitas tribulationum permagna est. 1. Vnde in S. Script. hominibus magnificis afficiuntur, vt virga consolationis, cœli ianitrices, Dona cœlestia, vitæ directrices, medela miseriarū, &c. Ideo, immissa nobis à Deo aduersa, sunt beneficia. 2. Oculos amiserat bello Ionathas; 1. Reg. 14. melle sanauit amissos Deus: Tob. 11. Vtrumq; beneficium fuit. Sic & cum hos dulcedine, illos amaritudine ad conscientia sanitatem reducit. Fel sit, an mel, Deo vtrumq; pollet virtute sanandi.

3. *Sunt pretiosa.*

3. Ideo Ps. 138. *Mibi nimis honorati sunt amici tui Deus*: Sic vulgaris: at hebraica lectio habet: *Mibi valde pretiosa sunt afflictiones tuae*. Quia per eas agnosco fragilitatem meam; & cognosco me. Bonum factum!

4. *Transitoria.*

4. Hocque melius, quod Ps. 76. *Sagittæ tuæ transeunt*, non lædunt; sed sanant. *Vox tonitru tui in rota*; quæ scilicet innox vertitur in vocem iubili.

5. *Consolatoria.*

5. Vt sagitta Ciceroni obfesso, ac pene desperato, in urbem eiacula ab Iul. Cæsare cum tali epigrapha, *Cæsar Ciceroni fiduciam optat, Expecta auxilium*. Cæsar in Commentariorum libro octauo. *Premere sperare occipe. Tentaris, vt ad impatientiam traharis? Fide, & vinces.*

6. *Quarantida.*

II. 6. Sciens emolumenta tribulationū dixit, Ps. 114. *Tribulationem, & dolorem inueni, & Nomen Domini inuocaui*. Inuenit? Ergo quæsiuit. Ideoq; de inuentis gratias egit. Imitare & beneficium agnosce.

7. *Sunt thesauri Dei.*

Et tale, quod ex reconditis sit Dei thesauris: Nam Ps. 134. *Producit ventos tribulationum de thesauris suis*. Vt in copiosa domo diuitiæ sunt, & thesauri; illæ in v. sus quotidianos promuntur, hi asservan-

tur ad rarum euentum, aut charum. Ita Deus est *Diues in omnes*, qui inuocant eum, sua misericordia: At tribulationis thesaurum non aperit in quemuis.

8. Ad Paduam, ait Cælius Rod. lib. de ludo *alearum*, fons erat, in quem sortes coniciebatur explorandis rerum successibus. Aleam auream iniecit Iul. Cæsar, studio cognoscendi statum Imperij. Hoc prosperitatis erat, si alea ostendisset puncta plura; si pauciora, aduersitatis. Sic tu ex Dei fonte tribulationum aestima de tuis virtutibus. Si multa illæ; & hæ; & è contra. Ergo. Eccl. 1. *In tempore infirmitatis ostende conuersationem tuam*.

Origenes hom. 9. in Exo. notat, cād elabrū aureū cum 7. lampadibus, semper ardētibus, iussisse Deum statui ad septemtrionem, vnde sauisissimi venti. At lumini quæ maior iniuria, quam exponi ventis? & talibus? inq; templo? Atqui amici Dei sunt lumina. Et huius iubet Dominus, Luc. 21. *Sint lumbi vestri præcincti, & lucerne ardentes in manib. vestris*. Tamen si autem in eos ab Aquilone pandatur omne malum. Ierem. 1. *Ventis tamen flammescit tæda, non extinguitur: ita iustus*.

10. Vt prisce pingebant adamantem inter malleum & incudem, & scribebant circumsecus: *Semper idem*. Talis iustus tribulatus, politur iētibus, vultu animoque *Semper idem*: nisi quod indies se ipso euadat melior.

P A R S II.

Infirmitas quo conferat.

I. **R**egulum putat 1. Chryf. fuisse nomen proprium. 2. Beda; nomen officij. 3. Leon. Chry. Theoph. eundem cum centurione: de quo Matth. 8. 4. Orig. cognatum, vel Vicarium Cæsaris in Capharna. 5. Ego putarim idem: & Herodis consiliarium egisse, cuius fuit vrbs Capharnaum. Hier. Orig. putant gentilem fuisse.

fuisse. Ego, Iudæum. Quia arguitur modica fidei: & signum petebat. Vtrumq; Iudæorum erat. *Matth. 12.*

Infirmas est.
1. Ab Ada. Omnia illi, omnia filio suppetebant: deerat valetudo. Ne scilicet deesset testis humanæ miseriæ, & sortis. 1. Vt omnes Giezi posterius, 4. Reg. 5. hæredes erant leprosa: ita ab Adanati, ærumnarum sunt filij. Eadem incude procusi, iisdem ictibus sumus & obnoxij. Neminem excipiunt opes, honores, voluptas, potentia.

2. Ab natura. 2. Statua Dan. 4. et si caput aurea, brachia argentea, pectus enea, fœmur ferrea esset: erat tamen pedes lutea: lapilloq; tacta corrui. Hic est febricula. 3. Ps. 38. Non saluatur Rex per multam virtutem: & gigas, à morbis immunis.

II. Quarit S. Greg. de Christo saluatore: Cur, cum sit copiosa apud eum redemptio Psalm. 129. Et ipse redimat Israel ex omnibus iniquitatibus eius: permiserit tamen superesse corporis incommoda: peccati effecta: & non cum causa peccato abstulerit & effectum?

3. A fato pro satisfatione. Respondet primo. Absoluta sanitas in alteram vitam gloriæ reseruata est: et si hic perfecta sit redemptio ad gratiam. 2. Est etiam hic tanta fragilitas: vt venialia vitare nemo possit. Nam Prou. 24. Septies in die cadit iustus. Eccl. 7. Non est homo, qui non peccet. 1. Ioan. 1. Et si dixerimus, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus. Quare in satisfactionem relicta sunt pœnæ.

1. Sic petit satisfacere Iob. 6. Quis dat, vt veniat petitio mea: & quod exspecto, tribuat mihi Deus: & qui cepit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me. Et hæc sit mihi consolatio: vt affligar me dolore, & non parcat.

2. S. Augustinus in Medit: Hic vire, hic seca: dummodo in æternum parcas. 3. Sic Abacuc, cap. 3. Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat: donec quiescam in die tribulationis: & ascendam ad populum a cinctum nostrum.

Corpus est rebelle spiritui.
Secundo. Quia corpus, et si per gratiam spiritui subiugetur, plene tamen nunquam potest domari: quin semper bellum sit peruicax ei & spiritui. Ideo morbis emacerandum relinquitur. Vt gemini in vtero Rebecca collisi Genes. 25. Sic corpus & spiritus vsque sibi pugnant. 1. Sed 1. Corinth. 12. Cum infirmor, corpore, tunc potens sum spiritu, 2. S. Gregorius Infirmitas corpus cruciat: sed mentem curat. Allusit huc sponsa, Cantic. 2. Nigra sum, corpore: sed formosa, spiritu: sicut tabernacula Cedar, & pelles Salomonis: foris rudia, intus bellula.

Ideo subnervandū.
3. Iacob opilio Gen. 32. ausus duellare cum Angelo, ab hoc in fœmore icitur, vt emarcuerit. Ita cum corpore humano egit Deus: Non id occidit: sed subnervat: ne recalcitret incrassatum, impinguatumq; fortunis.

4. Deus, Iosu. 11. spondens Iosue victoriam de quinque Regibus, iussit equos subnervari, & currus succendi. Vbi Orig. hom. 15. Non præcepit Deus occidi, aut subnervari reliqua iumenta, oneribus apta ferendis: Quia caro non occidenda est, sed seruanda. Ita tamen, vt spiritui subdita, onera ferat ieiuniorum, &c.

Equus animæ est corpus: subinde currum hoc agit in illam bellicosum: At subnervatur, ait Origen. quando ieiunio, &c. corpus humiliatur.

5. Ita Sancti. Vt S. Hilarion corpusculo suo: Ego te fame conficiam: vt potius cibum cogites, quam delectationes. Teste Hieronymo. Vt Euagrius, teste Palladio in Lausiaca, reprehensus seueritatis, ait, Occidit me, occido illud. Paulus 2. Corinth. 12. Corpus meum in seruitutem redigo, &c. Gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus CHRISTI. S. Bern. Optima infirmitas: quæ

CHRISTI virtute compensatur.

PARS III.

Aduersa ad Deum adducunt.

Aduersa
do:ent.

1. Orare.

1. **C**uius filius infirmabatur. Aduersa nos ad Deum euocant. 1. Psalm. 65. In die tribulationis clamaui ad te: quia exaudiisti me. Non animo, & ore tantum orauit: Sed clamaui, quasi oppressus Psalm. 106. Clamauerunt ad Dominum, cum tribularentur.

2. Agnosce-
re Deum.

2. Nabuchodonosor Dan. 5. mutatus in bestiam, Deum agnosce, sceptrū gerens, eum negligit. Dauid tribulatus, ait Cassiod. pulcherrimos psalmos composuit.

3. Seipsum.

3. Alexander Magnus in foemore vulneratus, ait: Ecce Iouis Ammonii filium. Nemo me, ut Deum adoret: Hic sanguis me arguit mortalem. Ideo hic iam sese desperans Regulus alium requirit Deum verum.

4. Quærere
Deum.

4. Israelitæ, Ps. 77. Cum occideret eos Deus in deserto: querebant eum, & reuertebantur: & diluculo veniebant ad eum. Et memorati sunt, quia Deus est adiutor eorum.

5. Sanant.

5. Nam ut medicus amaris catapotiiis depellit noxia, ac sanat: ita Deus.

6. Faciunt
gratos.

6. Contraria contrariorum sunt consequentia: ideo tribulatio adducit memoriam: prosperitas obliuionem beneficiorum DEI. Genes. 49. Oeconomus Pharaonis liberatus obliuiscitur Iosephi. 3. Moyse quam cauere obliuionem talem? Deut. 6. Cum introduxerit te Dominus in terram: dederitque tibi, &c. Caue diligenter, ne obliuiscaris DEVM. Oblitum Regulum monuit Deus.

7. Euscant
caelo Deum.

Idcirco Rogabat eum, ut descenderet. Ita & S. Patres, Isa. 65. Utinam disrumperes caelos, & descenderes. Ps. 143. Inclina caelos & descende. Matth. 27. Si Filius Dei es: descende.

8. Fastum
ponunt.

8. Rogabat eum: Aulici hoc fastus est: Non enim adorabat. Ita Tribunus Ochozia ad Elisæum. 4. Reg. 1. Homo Dei: Rex precepit festinus descendere. Naaman 4. Reg. 5. Putabam quod egredieretur ad me Propheta, & stans inuocaret nomen Dei sui, &

tangeret manu sua locum lepræ, & curaret.

Modestior leprosus, Matth. 8. qui adorauit. Chanaanæa, Matth. 25. postulans orabat. Mater Zebedeidum Matth. 20. accessit adorans, & petens. Magi, Matth. 2. procidentes adorauerunt eum.

9. Draconem
arguit.

III. Rogabat eum. Solenne potèrum fuit Deascere. Scilicet continuata prosperitas, peruerso sensim iudicio, visa eis fuit sua quædam immortalitas. 1. Hinc Domitianus edicto sancit, se Deum appellari. 2. Maximinus Senatoribus Romanis pedes porrigebat osculandos: Adque suam apposuit & Iouis statuam pariter adorandam.

3. Demetrius Rex Macedonum se Deum fecit. 4. Nabucho. sui statuam similem adorari iussit. 5. Hanc dementia in Rege Tyri arguit Ezechiel cap. 28. Eleuatum est cor tuum in decore tuo. 6. Zacharias ca. 10. Simile comparauit equis indomitis, exire visis è monte cū quatuor quadrigis Monarchiarum. De quib. supra Dom. 4. Aduersus; Talis & Regulus ante: at nunc qualis?

Rogabat. Duo nota. Rogantem: & Rem, pro qua: Is Regulus: hic hæres regni. Vtrumque efficax. Sic Ps. 19. Domine, saluum fac Regem. Rex enim præcipue tua est in terris Imago. Ideo tu es Psalm. 143. Qui salutem das Regibus. Anguntur potentes; hæreditatem suam transire ad alios. Hoc doluit Dauidi in morbo infantis Bersebeæ. 2. Reg. 12. At hoc mortuo orabat pro Salomone & sese: Psalm. 13. Deus iudicium suum Regi da: & iustitiam tuam filio Regis. Ezechias Rex, audito se moriturum: fleuit, quod illiberis esset. 4. Reg. Item & Abraham: Ge. 15. Ut quereretur: Hic vernaculus meus hæres erit.

PARS IV.

De curaliberorum: & agrotorum.

I. **R**ogabat eum: Quia soboles parentibus esse cordi, & curæ debent: ut euadant.

A puero
sue scilicet Deum.

uadent honestæ, & piæ: Ne degenerent à progenitore bono, & Creatore. 1. Vel corui non cognoscunt pullos exclusos albicantes, dum nigrescant, hitamen nō ideo à senioribus suis abhorrent, nec deferuntur à Deo. *Greg. l. 6. Mor. cap. 18.*

*Sin' profa-
num est.*

2. Aquilæ pullos ad solem probant; si oppositi eum irretortis intuentur, agnoscunt suos: Sin' abiciunt. Ita si vel à cunis ad Deum adhibeantur proles, de facili se prodent, cuius indolis futuræ sint.

Atat, ut hic; quam de animæ, plus de corporis anguntur salute? Præposterum hoc. In veteri Testamento duplex pondus erat: *Leu. 5.* Commune; & Sanctuarij. Nolebat Deus eadem balance ponderari Sacra, & profana. Ita subtiliore pondere filiis tradendæ sunt doctrinæ sacræ, & curæ piæ; quam profanæ. At iam, si proles ægroret; si moriatur, hic luctus quantus? Si vero peccet; quis est, qui requirat? *Ps. 61. Mendaces filii hominum in stateris.* Talis Regulus hic.

*Anima pri-
ma in mor-
bis cura e-
st.*

II. Incipiebat enim mori. Et hoc ingenium est Mundi: Instante morte instat pro spiritualium curatum scilicet, cum ad omnia corpus inutile; & anima vix potens sui est, sensusque semimortui. 1. Non sic Martha & Magd. *Ioan. 11.* Ecce, quem amas, infirmatur. 2. Non sic *Isaias Ezechia*: sed mature monet. 4. *Re. 20. dispone domui tue quia morieris.* 3. Deus *Leuit. 11.* cygnum noluit sibi offerri: An quod nisi moriens cāteret? Ita adusque mortem solam reseruantes emendationem sui, cetera muti, gratum Deo sacrificium nec sunt, nec faciūt.

4. Iussit Deus, *Num. 10.* Sub primum tubæ clangorem ad ostium Arcæ congregari Israelitas: Ad prolixiorē, & concisum, mouere castra. Prima tuba mortis semper sonat, adque templum noseuocat. Vel, Ad initium morbi confuge ad S. Sacramenta: si prolixior morbus & concisus; iam confarcinato.

I. I. Vade. Non descendit: quantum uis rogatus. Cum tamen ultro Centurionis ad seruum iuerit. Ecquid hoc? 1. Quia *Ps. 111.* Deus humilia respicit: & alta à longe cognoscit. 2. Ideo cœlo descendens neglexit aulam Herodis; diuertit in caulam pectoris natus IESVS: Annunciaturque Pastoribus, non proceribus.

*Humiliū
curator
Domus est.*

PARS V.

*Aduersorum, & Prosperorum effectus
contrarii.*

I. Occurrunt serui nunciantes, quod filius eius uideret. Serui boni est gaudere fausti Dominis. de prosperis heri, nunciareque bona.

1. At Iobo suierant infauti nuncij. *Iob. 1. 2.* Similes *Luc. 11.* illi, qui villicum diffamabant apud Dominum; Quid hoc audio de te? aiebat ad eum. 3. Nuncium de cæde Saulis, eiusque participem, David iussit occidi. 2. *Reg. 1.* Qui mortem alterius spiritalē propalant, puniendi sunt, quantum fama est præ vita?

II. Credidit ipse, & domus eius tota. Hic fructus aduersitatum est. 1. Vere *Isa. 28.* Vexatio dat intellectum; quasi dicat, prosperitas stuporem inducit, ut homo obbrutescat. An non *Psalm. 48.* Homo, cum in honore esset, in prosperitate, non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est eis?

*Aduersae e-
rudiunt in-
tellectum.*

2. Aterudiunt tristitia. 1. *David. Psal. 17.* Circundederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me. Atque ideo Nomen Domini inuocabo Domine, libera animam meam. 2. *Epulo, Luc. 16.* tum oculos ad Abraham subleuauit, cum arderet. 3. *Nabuch. item Dan. 4.* Leuauit oculos meos in cælum, & sensus redditus est mihi. 4. Ad Christum Regulus, & filius redditus est ei.

*Affectum
excitant
pietatis vo-
ra, et si sera.*

5. *Eccl. 36.* Honora medicum propter necessitatem; Qui vero sanus esset semper, non egeret medico, hocque eum manus ho-

*Bonum me-
lum: solus
infelicitas,
propterea
aduersitas.*

Kk 3,

nora-

noraret: Ita, cui vsque secunda fluere.

6. S. August. l. 10. *Confes.* ait, Eo sua fuisse incurabilia vulnera, quo habere se melius credebatur.

7. Similes multi; in primis illi Harpax, apud Senecam *epistola* 5. Quæ cæca se cæcam non credebatur, rogabatque conductorem, se ut in lucidiorem duceret locum, pati se tenebras non posse. Ab talis mentis cæcitate ignorata, liberata duerfitas.

*Prospera
dementant*

III. Si quem albæ gallinæ filium fortunæ riuus inauraret totum, ut puris semper voluptatibus frueretur, is Dei prorsus obliuisceretur. 1. Eo infelicitatis felicitate peruenit Pharaon; ut eum Domini monentibus diceret, Exod. 5. *Quis est Dominus: ut audiam vocem eius, & dimittam Israel: Nescio Dominum: & Israel non dimittam.* Proh! Vel vnum exemplum huius tonisat foret ad omnem prosperitatem metuendam.

2. Similis erat natio hominum effrenis, in quos deposcit vindictam David, Psalm. 91. *Exaltare, qui iudicas terram: redde retributionem superbis.* q. d. Tuum, ô Deus, est diiudicare tyrannidem, tuo in regno inuasam à dicentibus cum animo suo: Psalm. 93. *Non videbit Dominus, nec intelligit Deus Israel.*

Heu! infandam Dei obliuionem! An potius matrem eius prosperitatem exitiosam? An vero æqualem iusti, & iniusti exitum? Nam Psalm. 72. *Non est respectus mortis eorum, neque firmamentum in plagis eorum. Id eo tenuit eos superbia, & dixerunt: Quomodo scit Deus? Et, si est scientia in excelsis?*

P A R S V I.

Cur suos affligat Deus.

*Ut humili-
liet: idque
Ad grati-
tudinem.*

TOrsit non paucos quæstio: *Cur suos affligit Deus? Primo.* Ut humiliet; & superbiendi ansam tollat. 1. Aulicus; quotidie à Principe affectus beneficiis nouis,

ni superbiret, pene miraculum foret: Sic Christianus. Cauet ideo Deus, ne damnationem sui acquirant ex beneficiis. 2. Testis Paulus. 2. Cor. 12. *Nemagnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi scientia.* mulus carnis meæ, Angelus Satana, qui me colaphizat.

3. Eadem de causa Romani triumphatibus in curru eburneo seruum à tergo apponebant, qui ei conuitia faceret; ac identidem hoc ingereret: *Hominem te esse memento.* Talis erat triumphator Paulus, eiusque conuitiator Angelus.

4. Ostendit Deus Ezechiel. cap. 1. gloriam Dei in forma currus, & rotarum inuicem implexarum. Fit vox. *Hæc est similitudo gloriæ Dei.* Paulo post alia vox accidit: *Fili hominis sta.* Ibi S. Gregorius quærit: An hoc titulo non sit iniuria facta viro tantum beato? Respondet: Deum humiliandi illius gratia id dixisse, ne se Angelum putaret.

Secundo. Affligit suos Deus: ut coronam parent afflictiones: quæ sint instar ignis, incudis, mallei. 1. Aurum, quod ignisurit: excoquit: Ita hominem afflictio. 2. Illud Rebeckæ factum oraculum, Genes. 25. *Maioreseruiet minori.* S. Augustinus quærit, qui id expletum sit: cum Esau dominatus sit in Iacob? Respondet: *Maioreseruiet minori, non obediendo, sed vexando. Ut ignis deseruit auro.* Quod si igitur tribulationes profint ethnicis, & impijs: quanto plus pijs?

O igitur felix Patri, filioque febris! Incensæ segetes excitant Iob, ut accederet ad Principem, cuius iussa contemnerat 2. Reg. 14. O quis ignis exurat eorum segetem negotiorum, quæ nos ab Deire, tardant obedientia? An, qualis hic reguli, febrilis? Eius vrebatur domus; Sed ut purgaretur ad fidem accipiendam.

P A R S

